

Petr a Lucie

Hana Hegerová

Já vím, že si chceš se mnou hrát na Petra s Lucií,
když pořád meleš mám tě rád, tak to mě ubíjí.
Teď mluvím já a tak ty kuš,
jen jednou ukaž, že jsi muž,
vem na mě řemen nebo nůž
a třeba mě zab, ať vím, že jsi chlap.

Už nech těch hloupejch otázek a vlahejch pohledů.
Já nejsem svatej obrázek a leccos dovedu.
Mít čerta a ne anděla,
to bych si rady věděla.
Já vím, že se to nedělá.
Tak mě aspoň hlad' nebo vem si lať
a řádně mě zmlať, tak ať.

Nezboří se chrám, jak ty by sis přál,
ale život sám nám letí.
V duchu počítám, co by nás tak stál
malej dům a krám.

Recitace:
Co se hrabeš v tom šupletí?
Polož to! Polož to!
Jó ty mně chceš nahnat strach!
No ne!

Pojď ke mně aspoň trochu blíž
a nech ten prázdněj stůl a řekni o čem pořád sníš,
vždyť jsi jak somnambul.
Já chci být matka, ty buď roup,
jen tím bys v ceně u mě stoup.
Tak nestůj tam jak solnej sloup.
Koukáš jako mnich, to máš z těch svej knih.

Já vím, že si chceš se mnou hrát na Petra s Lucií,
když pořád meleš mám tě rád, tak to mě ubíjí.
Už konečně se jednou vzmuž,
buď slíbej moji sladkou růž,
anebo vem si na mě nůž.
Teď musíš hrát hop nebo budeš trop,
slzami pak skrop můj hrob.

To koukáš, vid'! No co čumíš?
Zmizni! Zmizni! Zmizni!
.....Tak pojď.